

ČUKE NA PACCI.

vak četrek. — Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Favotti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik FRANCE BEVK, oglasom: 1 milim. višine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovsko reklamo, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.— Celoletna naročnina L. 15 — Za inozemstvo L. 22.50.

to IV. **GORICA, četrtek dne 18. junija 1925.** št. 25.

Ves se svet le v športu suče...

se svet le v športu suče,
je športnik, je junak,
e vozi, kolesari,
ostavlja, gre v korak.

A nad nogometom športa
svet do danes videl ni,
kdo pa ve, kam pade noga,
nič ne de, če teče kri.

Tu podaja Čuk vam sliko,
vsak si jo ogledaj zdaj,
komur nogomet vgaja,
se v njega ta vpiše naj.

Kdor ima še glavo celo,
ni nikoli letel v zrak,
naj se brž odloči v srcu,
naglo stori ta korak.

Gorica, dne 18. junija.

Čuk na palci je vesel, da živi. Grozili so mu, da mu o-skubijo v kratkem vse perje, da bo izgledal kakor kak pi-ščanec v kozlci. Čuk na palci pa res ne mora biti za sladčico raznim želodcem, zato se je do sedaj srečno in prešrečno iz-muznil vsem zankam, ki so bi-le nastavljene in še vedno svo-bodno leta po svetu. Res je si-ker, da mu je odletelo nekaj perja, a to nič ne de. Že zraste drugo. Tu pa tam zrogovili nadenj kaka ženska, ki jo pre-več pošegeta v nos, ali pa tudi kak fant od jare, ki mu niso prijetne Čukove besede. Čuk na palci pa ni kot tisti brivec, ki je slovel nad glavo svojega klijenta net minut in ni vedel, kaj začeti. Ko ga je ta vprašal zakaj ga ne striže, mu je dejal, da zato ne, ker se noče vlikati v zasedeno ozemlje.

Ta brivec je bil političen. Čuk pa je tudi političen, da se rad vlika tja, kjer kaj mrgoli in pregleda in posmodi vse, kar je ušivega, smrdljivega in grinfavega.

Zadnje dni je bil Čuk v Ri-mu in je slišal, da se povrne o-pozicija v parlament. Oh, adi-jo, zlati časi. Do danes je bilo tako lepo, da lepšega misliti ni bilo mogoče. Skoraj tako kot na »oni« strani. Vse se je lepo v miru sklepalo in raz-pravljalo, poslanci so lahko spalji in pili, ostajali doma itd., večino so vseeno zlovili sku-paj.

Zdaj bo pa krik in prepir, polom in grdobja, da joj. Čuk na palci v imenu ljubega miru svetuje opoziciji vsega sveta, naj lepo osfaja doma za pečjo in miruje. Le na ta način bo vse mirno in fiho.

V Bolgariji je po navadi. To se pravi, ta navada je pa taka, da jih na teden po pet obso-dijo na vislice in sicer takih, ki jih popreje po ječah zadavijo. Bajé se je zbralo več razbojni-kov tistega kova kot je Rinal-do Rinaldini, ki mislijo napra-viti učni pofovalni fečaj v Bol-garijo. Sprevideli so, da je mo-rilstvo tako napredovalo v kul-turnem svetu kronanih raz-bojnikov, da so oni prave ov-čice profi njim. Če hočejo o-stati v svojem meštrju, se mo-rejo edino v Sofiji pri Cankovu česa naučiti.

Prejšnje dni je moral Čuk na palci nenadoma odleteti na sever. Pogledati ni šel za Amundsenom, vleklo ga je dejstvo, da je več Čukovih »prijateljev« odletelo tja gori na letovišče, da bi jih Sova ne dobila v krèmplje. Čuk na palci priporoča na splošno vsem tistim, ki jim postanejo tla prevroča, naj gredo na sever.

Poleg tega je šel Čuk še na

Kitajsko. Tam buje preti ru-mena nevarnost, ki se je Evro-pa lako zelo boji, da je vsa iz sebe in ne ve, kaj naj stori. Angleži so sklenili, da pokli-čejo proti Kitajcem na pomoč celo

Čuka na palci.

P. S. Čuk na palci se ne bo vtilkal v mednarodne zadeve. Kitajcev je 400 milijonov in ne bi se rad lušal z njimi, če tudi imajo vsi dolge kite.

Višek raztresenosti.

PRVI PROFESOR. Čuj, kolega. Nekoč sem poznal lepo de-klico, Urško Potočnik. Ali mi veš povedati, kaj je s tem dekletom.
DRUGI PROFESOR. To je vendar, če se ne motim, tvoja žena.

PRVI PROFESOR. Lej, lej, saj res. Čisto sem bil pozabil na to.

Denarno pismo.

Zajec (pri poštnem uradu). Prosim, jaz sem Peter Zajec, ki mi nekdo pošilja denar in sicer dolžnih L 500.— v zapr-tém zavitku. Pismo je naslov-ljeno na ministerstvo, kjer sem uslužben, pismonoša pa me je tam iskal, predno je bil urad odprt...

Uradnik. In pisma ni oddal, kar je popolnoma prav.

Zajec. Dobro. Nesel ga je pazaj na pošto.

Uradnik. In pismo leži pri meni.

Zajec. Jaz pa prosim, da mi ga oddaste, moje ime je...

Uradnik. Zajec.

Zajec. Kako veste to?

Uradnik. Ali se me ne spo-minjate več?

Zajec. Odkrito priznam...

Uradnik. Pogosto sva se na-šla pri Katnikovih v skupni družbi.

Zajec. Ah, da... Vi ste Pe-trin... ali Božič...

Uradnik. Ne. Jaz sem Pleš-nik.

Zajec. Vi imate sestro.

Uradnik. Da.

Zajec. Plavolasko.

Uradnik. Vse se vjema.

Zajec. Lepa deklica. Koliko-krat sem plesal z njo. Opro-stite mi, da vas nisem takoj spoznal. Kako gre vaši sestri.

Uradnik. Hvala, dobro.

Zajec. Pozdravite jo v mo-jem imenu.

Uradnik. Hvala.

Zajec. Torej prosim pismo s 500 lirami vsebine.

Uradnik. Tu je. (Pokáže mu pismo.)

Zajec. Hvala. (Stegne roko skozi okence.)

Uradnik. (umakne pismo.) Oprostite!

Zajec. Kaj to pomeni? Ali mi ne boste dali pismo?

Uradnik. Rad bi vam dal pismo, a prvo se morate legiti-mirati.

Zajec. Komu?

Uradnik. Meni.

Zajec. Vam?

Uradnik. Brez dvoma. (Tre-nutek molka.)

Zajec. Ta je lepa. Jaz naj se vam legitimiram, pa ste me pr-vi spoznali, da sem jaz Zajec.

Uradnik. Oprostite, kot znanec sem vas takoj spoznal, toda kot uradnik vas ne po-znam.

Zajec. Če ni to birokraci-ja...

Uradnik. Jaz sem uradnik, predpisi so predpisi in jaz se jih moram držati...

Zajec. (hoče govoriti.)

Uradnik. Pomislite, da vza-mem vso odgovornost nase. Recimo, da vi niste tisti, ka-teremu bi moral pismo oddati, pa bi moral jaz plačati iz svo-jega žepa L 500.—

Zajec. Kaj vruga pu-hoča. Ali sem Zajec ali nisem? ali ne?

Uradnik. Zajec ste, to res.

Zajec. No, tedaj!

Uradnik. Legitimirate pa vam dam pismo.

Zajec. No, naj bo. (Vz-pismo.) Tu so namc nas-ljena pisma.

Uradnik. Hvala. To ne dostuie. Ali nimate nič pi-sijskega pri sebi?

Zajec. Ne. Lahko pa pokažem potrdilo plačane narine in izkazilo, kje sem službi.

Uradnik. Prosim.

Zajec. Hvala Bogu! (Iz-mu oba papirja.)

Uradnik. (pregleduje pa-pje.) Priznam, da so do-menti pravi, a nič ne pomo-jo.

Zajec. Kako da ne?

Uradnik. Ta gre za Pe-Zajca, ki stanuje v Dolgi-ci št. 5, pismo je pa naslov-no na ministerstvo. Veliki št. 12. Toda nomirite se. P-mo prinese pismonoša še e-krat v urad.

Zajec. Kdaj?

Uradnik. Jutri ob osmi.

Zajec. Ministrstvo je ob-to šele ob desetih.

Uradnik. Potem ob 12. u-

Zajec. Takrat grem k o-du.

Uradnik. Torej ob 6. zvečer.

Zajec. Vedno lepše. To so uradi že eno uro zaprti.

Uradnik. Mi je zelo žal, to radi vas pošta ne more pre-niti svojega urnika.

Zajec. No in...

Uradnik. Tedaj...

Zajec. Jaz in pismonoša na ta način vse življenje dobiva. Vi mi pisma ne da-tedaj si obdržite denar sam.

Uradnik. Ali... gospod.

Zajec. To je nezaslišano, kolikor jaz vem, so do dan-oddajali pismonoše taka p-ma za navaden podpis.

Uradnik. Da.

Zajec. In se niti legitimati ni treba.

Uradnik. Vse v redu.

Zajec. Če dam vratarju mi-nisterstvu napitnino da-če: Jaz sem Zajec! bo do-denar na svoj podpis.

Uradnik. Kaj naj nared-proti temu?

Zajec. Nič. Potem je vse najlepšem redu. — Pozdrav-sestro!

Uradnik. Hvala lepa, gosp.

Zajec. (Vse se k delu.)

Zajec. (leti na ministrst-vo da kupi pri vratarju podpis-napitnino petih lir.)

Striženje las.

Predavanje gospoda Čučiča na "rojenski univerzi.) lasje, gospoda moja, so en največjih problemov moje dobe posebno, če se jih i v jedi.

Moje ne morejo trpeti las, ker njih lastnih ne izgubem pa, mesto da bi bili več, da so se jih srečno izne- žrtvujejo vse, da bi jih aj dobili, ako tudi si mo- prilimati stare lasé na lo- jo

dravniki so mnenja, da so zato tu, da je glavi top- moski pa mislijo, da so zato zrastle, da jih dajo i in imajo brivec delo.

Čeenska lahko nosi lasé dolge or hoče, od dveh centi- rov, do dveh metrov. Mož mora nositi kratke lasé, za- jih neprestano striže.

Čemu je pa tako sitna za- a, da jo odlašá od dne do mejtem pa mu rastejo e s tako naglo, par centi- rov na dan, da se mu kma- puščajo v valovih na o- nik. Žena mu v tem sluča- ponudi svoje vlasnice, ki ne rabi več, ker se kratko je. To zadostuje. On gre rivtu.

Časih so bili brivci ob n tudi zdravniki. To imajo anes v krvi. Zato radi spu- o kri iz žil.

Striženje lasje so tudi ko- i celo v obloke jih deva- obznam gospoda, ki je pri- s par svetlimi ženskimi i na jopiču k svoji ženi. a to ne spada tu sem. gova žena je bila vendar laska.

Kadar se človek odloči, da si al lasé striči, gre k brivcu. brivcu sedi vrsta mož, ki rže, kakor da jih bodo ip obglavili. Obesís klo-

buk, paziš nanj, ter te je gro- za, kdaj prideš na vrsto.

Kadar si na vrsti, prideš na- vadno najslabšemu pomočniku v kreplic. Ta ti ovije ruto tako trdo okoli vratu, da te skoro na mestu zadavi. To tudi zabrani, da ne uteče kri iz ostalega telesa, če ti prereže žilo pod brado.

»Obriti, gospod?« te vpra- ša. »Ne«, praviš, »ostriči«. Brivec te že sovražl. On raz- ločuje tiste, ki se pri njem bri- jejo in strižejo, od tistih, ki še samo strižejo.

»Kako bi radi, da vas ostrizem, gospod?«

Kako naj mu rečeš? Človek res ne vé. Človek poizkuša uganiti kateri način je zanj najbolj pripraven.

Pa rečeš: »Malo od zadaj, malo od strani, pa še na vrhu malo, pa bo dobro«.

Brivec se spravi na delo.

»Lepo vreme«, reče, ali pa: »Danes dežuje. Bo dobro rastlo«.

Kakor da misli lase, ki jih mora potem striči. On striže in te vpraša, kaj misliš o se- danji vladi. Vsi brivci sovra- žijo vse vlade. Morda se mini- stri ne dajo pri njih briti.

Ko pa začne brivec govori- ti o sportu se ves ogreje.

Nazadnje pride konec. »Ali naj zmočim lase?« te vpraša.

Nič ne pomagá, če rečeš, da ne. On te že poškopri, da vse teče od tebe.

Pretnarjev Francosko- slovenski slovar se dobi v »Narodni Knjigarni« ~ ~ v Gorici ~ ~

Oba gluha.

»Kam pa, botra?«

»Bog daj, boter.«

»Jaz grem v Go- rico.«

»Vreme bo držalo, vreme.«

»Bogu bodi hvala; zdrav sem; zdrav. Pa vi?«

»Zvečer se vrnem.«

»Pa z Bogom.«

»Tako je, prav zares. Pa nič ne zamenite!«

Nazadnje otrse ruto na ta način, da vsi lasje gredo po tebi. S tem jo zadeva konča- na.

IZREK.

Jaz sem imel ženske tako dolgo za gosi, dokler me niso oskubile.

TAKO JE!

»Koliko ur na dan pa vi spi- te?«

»Prav nič!«

»Neumnost. Spati mora vsak človek.«

»No, jaz spim po noči.«

SOLSKA NALOGA O KONJU.

»Konj je važno prometno sredstvo, ki ga dandanes tudi z bencinom nadomestujejo. Če pade, se nabere cel kup ljudi okrog njega. Nastopi tudi v cirkusu, kjer zasluži mnogo denarja. Po smrti živi mnogo ljudi.«

ODVRNITEV.

»Jaz rabim nujno sto lir in niti pojma nimam, kje naj jih dobim.«

»Hvala Bogu. Jaz sem se že bal, da boš mene naprosil zanje.«

DOKAZ.

»Kaj je dejal zdravnik, dragi mož?«

»Da je moje srce zalila ma- ščoba.«

»Vidiš. Če bi tvoje srce še tako živo bilo za mene kot po- prej, bi vsega tega ne bilo, ta- ko pa imej svojo mast.«

DOBESEDNO JE SLEDIL.

»Dejal sem vam, da ne sme- te jesti drugega kot je triletni otrok«, je dejal zdravnik bol- niku. »Ali ste mo ubogali?«

Bolnik. »Da. Včeraj nisem jedel drugega, nego malo su- hega apna, pol ducata obzga- nih vžigalic in par gumbov.«

arkovič — Karlo:

6

Drugovanje.

PETRICA: Zakaj ste me ustavili? l, čeravno nisem ravno pri najbolj umih, se vendar s vso svojo bistro- ostjo, ki mi jo je naklonil preljubi, ne morem tega domisliti. Kvečjemu te se kot obče znani krščanski človek enil storiti na meni sedem dobrih usmiljenja: lačne nasičevati, žejne ajati in tako dalje. Kajti, da vam em, trebuh mi je čisto h hrbtu pri- el, ali z drugimi besedami: jaz sem no lačen.

ČULIČ: Vse to pride ob svojem

PETRICA: O, moj trebuh že ima čas, pa prav pošten čas, kot bi tri- hudičev v njem krulilo. Da vam po- cel koncert imajo.

ČULIČ: No, no, čakajte, takoj. Ali

da vam povem, zakaj vsa stvar gre. Rad bi, da bi mi drugovali

PETRICA: Kaj, vi se ženite? Be- žite, bežite, vi ste prestari!

ČULIČ: Ne jaz, moja hčerka.

PETRICA: A, tako da! — In jaz da bi bil drug? — Gospod, vi se šalitel!

ČULIČ: Ne, niti najmanj! Pojutriš- njem je poroka a manjka mi drug. Ker pa vas je ravno sreča sem nanesla, bo- dite mi vi drug!

PETRICA (si ogleduje obleko.) Gospod, bodite prepričani, da sem po- šten človek.

ČULIČ: Zakaj pa ne bi bil? O tem niti no dvomim.

PETRICA: A meni se zdi potrebno, da vas v tem prepričam, ker je še mno- go drugih bolj oblečenih, ki tega ne- morejo trditi. Poštenje je danes blago, za katerega se veliko ne vpraša. Ali jaz se lahko pohvalim s tem, kar imam, a ne s tistim, kar nimam.

ČULIČ: Verujem vam. O tem mi ni treba pripovedovati, da ne gubimo časa. Dajte mi rokol Privolite?

PETRICA: Oh, kako sem srečen! — Privolim, z veseljem, z navdušenjem, z vso lakoto in žejo. Tu imate roko.

ČULIČ: Dobro! — Sedaj je vse v redu. Samo še nekaj! Vaše ime, prijatelj, kako bi rekel... seveda vi temu niste krivi... no, vaše ime je vseeno ne- koliko, med nami povedano, nekoliko čudno. Kaj ko bi za ta dva ali tri dni...

PETRICA: Dovoljl gospod, ne be- sedice več. Moje ime, pa naj bo tako ali tako, je tako kot je, pa je konec besedi. — Ne dam ga niti za ime Aleksandra Velikega niti za kako drugo slavno ime starega in novega sveta. Raditega: za danes in za vedno, za vas in za vsakega, malega ali velikega, moje ime je moje ime in jaz ostanem Vicko Golobradič. Če komu to ni prav, naj si naroči druge- ga z boljšim in imenitnejšim imenom,

O parfumu in podobnih dišavah.

Veledenjene gospe in gospodične! »Čuk na palci« Vas pozdravlja vse skupaj in vsako še posebej ter Vam s temi vrsticami podaja nekoliko pametnih in koristnih nasvetov, ako jih hočete slušati. Predvsem: ne rabite slabih parfumov ker dobrih dandanes sploh ne dobite tako lahko. Ako bi hotele danes kupiti 1/2 litra v resnici dobrega parfuma, bi morale prodati vsaj eno lepo kravo s teletom vred, morale bi v dobri letini otresti vse črešnje na domačem vrtu, rediti in pitati bi morale vsaj eno ončo »kavalirjevo«, ali pa prodati več hektolitrov dobrega vina. Ako pa je Vaš mož državni uslužbenec, potem pa sploh ne govorim... Dobro dišave so poznali sicer že stari Egipčani pred 6000 leti, navaja jih že Sv. pismo, ali prosim Vas, to so bili čisto drugi časi! To pa, kar danes kupujete za parum po 5—10 lir stekleničico, je skuhal hudič v peklu v svoji najhujši jezi! Vsakemu pametnemu moškemu, med ktere prištevam tudi sebe, je »duh« po takem parfumu nekaj silno zoprnega. Korzu in plesališču se danes ognem v velikem ovinku, ker se bojim raznih »dišav«, ki okužujejo ozračje s tem Vašim frdamanim parfumom, pomešanim s potnimi sragami. Zoprno mi je, ako se mojemu sopotniku potijo — noge. V takem slučaju odorem okno, vtaknem glavo skozenj in mi za silo odleže. Parfum pa se prime sedeža, kljube na vratih, obleke, prtljage! Prej se iznebiš žilavih bakterij kot pa vražjega parfuma!

Kar strah me je, ko pomislím, da sem navzlic svojim

načelom bil tudi jaz enkrat v svojem življenju — parfumičan. To pa je bilo tako, da boste vedeli, da se je to zgodilo čisto proti moji volji.

Spomladi l. 1919. sem se vračal z visokih gora, kjer sem takrat brezuspešno naskakoval divjega petelina. Vozil sem z bohinjsko železnico, izjemo ma v drugem razredu, ker v tretjem je bilo nabito polno vojakov. Meni nasproti je sedel mlad gospod, poleg njega pa mlada njegova načičkana in naciprana žena, ako mu je bila res — žena. — Oba sta »dišala« po parfumu in drugih dišavah, da mi je kar sapo jemalo in da sem z boleščjo v srcu mislil na zrak, ki sem ga še pred par urami dihal gori na planini. Iz vljudnosti do one »dame« prosim za dovo-

ljenje, da si smem zapaliti cigareto, da prepodim one dišave. Ko pošegeče dim moje vske cigarete nosne živce mojih dveh sopotnikov, začneta oba iskati po žepih, po svršnikih in kovčegih kot da sta izobubila pol kg briljantov. Preplaščena se spogledujeta in jaz ju vljudno prašam, česa pogrešata. — Ona zajohče: »Cigarete sva pozabila!« »To ni tako hudo«, dem jaz, »prosim, poslužite se moje zaloge!« — »Hvala, hvala! Vrlo ljubeznivi ste! Samo dve prosim!« — »Vzemite jih vsaj deset!« pa jima posilim šop cigaret, ktere smo takrat zlahka kupovali, pa ne v trafikah. »Pa kako naj se Vam oddolživa za Vašo uslugo?« — »Morda se zgodi, da se še kdaj srečamo, ko iz ne bom i-

mol cigaret!« odgovorim, »žgeta cigarete, kadita s svojim užitkom, in se zopet spogledata. Skusam odpreti okno, da mi ne počí glava spričona nega prokletega parfuma, na se nasmehne, odpre torbico in — curki njene parfuma se ulijejo po moji lovski obleki. »Zaboga, počenjate?« zakričim obeno, »jaz ne prenašam dišav!«... Ona pa se sladkomeje, on se veseli v svoji ni duši in hvali dobroto dišave... Z robcem si brišem močeno obleko, pa sem to vruga še bolj razmazal! Sedeli so mi robec, roke, roka nahrbtnik, škornji... Strašno Nisem vedel, ali naj skočim skozi okno, da se okopljem bistrí Soči, ali naj se vržem železniški tir, ali naj se pri priči ustrelim. Kakor sklepam iz teh vrstic, se takrat ne bil odločil ne za tako, ne enako smrt. Doma sem se kopal, preoblekel, — nič pomagalo: parfum je bil obžil stanovanje, večerjo, posteljo in odejo... Takoj drugi dan sem poslal lovsko obleko s jemu čuvaju. A ko me je tos prve dni junija spremljal na srnjaka, mu je obleka celih petih letih še vedno delala po parfumu in se ne dim, da ni bilo srnjaka na pregled in ga ne bo, dokler vaj nosi parfumirano obleko. Veledenjene gospe in gospodične, naj Vam bo ta resnična povest v svarilo: PROC S T. KIMI DIŠAVAMI!

Lovska.

GOSPOD. Novega psa imate? Ali prejšnji ni bil dober?
LOVEC. Kako, da ne? Zadnjič ustrelim za zajcem in izgrešim. Kaj naredi pes? Leti za dolgoušcem, vlovi ga, prinese mi ga na deset korakov...

GOSPOD... in zajca sta ustrelili.
LOVEC. Ne, ampak psa.

ČULIČ: Torej Vicko Golobradič — od črke do črke. A sedaj pojdivo v hišo. Tam se lepo oblečete in potem vas predstavim svoji soprogi in hčerki. Kakor vidim, ste zelo pameten in okreten človek in boste lahko izvedli nalogo, ki vam jo nalagam. Pred mojo soprogo se morava obnašati kot dva stara znanca. Ste razumeli? — Pojuteršnjim je svatba. Če vas bo volja seveda, vas bom potem še par dni lepo pogostil in še pošteno nagradil, a potem zopet lahko greste svojo pot.

PETRICICA: O, zadovoljni boste z menoj.

ČULIČ: No dobro, prijatelj! Sedaj pa pojdiva v hišo. Samo tiho, nalahko. Srečati se vam ne bo potreba z nobenim, ker leži moja soba tik pri vratih.

PETRICICA: Mogoče ona, kjer so okna odprta?

ČULIČ: Da.

PETRICICA: O potem, zakaj bi se trudila oba. Bodite ekonomični. Mesto štirih, dovolj dvoje nog in — en skok. (Skoči skozi okno v sobo.) Pa sem tu!

ČULIČ (zase): Vražji človek! (Glasno.) V omari boste našli obleko. Izberite si, kar vam najbolj pristaja. Jaz vas bom tukaj počakal. Zaprite okna! (Petrica zapre okna.)

VII. PRIZOR.

Čulič sam.

ČULIČ (zase). No hvala Bogu, sedaj ga že imam. In to, prej ko bi mislil. Ampak čuden človek. Govori kakor mlin. Drugače pa precej pametno in ponekod še celo učeno. Pa vendar bi rekel, da je malo prismojen... A sedaj moram obvestiti ženo in hčerko o tem nenavadno veselem dogodku. Da se pomirite! No glej jih! Ravno prihajata na vrt...

Manda!... Jelica!... Hej! Pridita no kaj! (Manda in Jelica prideta.)

VIII. PRIZOR.

Čulič, Manda in Jelica.

ČULIČ (šepeče): Nekaj veselo vam bom povedal!

MANDA: Kaj pa takega?!

JELICA: Kaj vendar, ata?

ČULIČ (veselo): Otroka! Imamo druga. In to takega, da si boljše nismo mogli želeti.

MANDA: Odkod tako hitro? Kaj pa?

JELICA (si menca roke): Torej vendar imamo? Hvala Bogu!... O, ne, nam treba poroke odlagati! Kaj pa ne?

ČULIČ: Ne, ne, otroka! Imamo ga.

MANDA: A kdo je?

(Dalje)

Društva za pomoč.

Človek v najlepših letih je brez dela, zato stopi v uradna društva za pomoč in narahlo strka.

»Naprej!« se oglasi zaspani.

V uradi sedi uradnik, ki ga spano in radovedno pogleduje.

»Kaj želite?«

»Želim, da mi pomagata.«

»Ime, stan, starost.«

»Peter Klepec, mizar, 40 let.«

»Tu se uradnik popraska za glavo.«

»Hm, če bi bili 30 let mlajši, vas lahko priporočil.«

»Društva za varstvo otrok.« Ali ste jih že v ječi?«

»Svoj živ dan ne.«

»Škoda, zelo škoda. Sicer bi vas lahko priporočil društvu za odpuščene kaznjence.«

»Prda ste pa pijanec?«

»Ne, jaz sploh ne pijem.«

»To je smola. Mi je zelo žal, če bi bili pijanec, bi vas lahko priporočil Zvezi za rešitev pijancev, zakaj niste mlado, na ba pota zašlo dekle? Takoj vas sprejelo društvo za reševanje propadlih deklet v svojo družbo. Če bi bili trpinčeni, bi se zavzelo za vas društvo proti trpinčenju živali. Ali pa — kaj hočem? — Ali

ste morda Mohamedanec?«

»Ne, gospod.«

»Tudi ne? Niti pagan ne?«

Uбоgi mož je ves zmešan zanikal z glavo.

»Vidite, škoda. Priporočil bi vas bil lahko društvu za spreobračanje krivovercev. Uradnikradli ste pa vendar kdaj kaj malega.«

»Ne.«

»Tudi ne. Torej niti društvu za poboljšanje potepuhov vas ne morem priporočiti.«

»Toda jaz nočem podpore, je dejal končno mož, »jaz hočem dela, dela in ničesar drugega.«

»Dela?« je dejal uradnik.

»Dela, tega pa ni. Saj šč mi nimamo nič delati.«

Društva! - Posamezniki!
Ali rabite knjige?
Jurčiča, Erjavca, Aleševca, Detela, Finžgarja in druge pisatelje dobite najceneje v Narodni Knjigarni v Gorici, Vla Carduci 7.

STROGOST.

A.: V tej ječi mora biti zelo strogo.

B.: Da. Kaznjenci dobivajo celo njih pisma pod kaznijo.

Kako izvemo starost svojega bližnjega.

Oj, Vi fantje in vdovci, ki vam Vaše izvoljenke ne marajo povedati svojega rojstnega leta, poskusite to izvedeti z naslednjim zvijačo. Pod pretvezo da potrebujete važnih številko za klerijo ali v kakoršnokoli svrhu, ponudite gospodični kos belega papirja in svinčnik, obrnite se v stran in narekujte: »Blagovolite mi s svojo nežno ročico napisati s številko mesec, v katerem je srečni svet zagledal Vaše divne oči! To številko pomnožite z 2, prištejte 5, pomnožite vse to s 50, prištejte leta Svojega cvetnega življenja, pa prištejte še 115! Od celokupnega števila odštejte 365 in povejte mi ostanek in nič drugega! Recimo, da izvem število 1124. Zadnji dve številki — edinica in desetica — povesata starost Vaše izvoljenke, prvi dve — tedaj stotice in tisočice (oziroma v mesecih do septembra samo stotice) pa mesec rojstva. Gospodična ima tedaj 24 let in je bila rojena meseca oktobra — Vaša ljubica se imenuje Slavica ali pa samo Lojzika in se je rodila meseca junija in ima šele de-

vetnajst let, kar baš hočete izvedeti. Ako zna vsaj za silo računati, se bo to vršilo na ta način: 6 (mesec rojstva) krat 2 je 12 + 5 = 17 × 50 = 850 + 115 + 19 = 984 — 365 = 619. Starost je tedaj 19 let, mesec rojstva pa 6. — Zdaj pa poskusite še Vi, in ako moje navodilo ni pravilno, vam pošlje uredništvo pet iztisov letosnjega »Čukovega« koledarja brezplačno in poštine prosto...

NERAZUMLJIVO.

Natukarica: »Še eno pivo?«
Dijak: »Seveda. Ali ste me že videla kdaj nobeno več piti?«

DVOUMNO.

»Gospod Petrič, posodite mi petsto lir, takoj jutri vam jih zopet vrnem.«
»Slabe informacije sem dobil o vas, dragi moj.«
»Na to ne dam mnogo.«
»Jaz pa prav nič.«

V GLEDALIŠČU.

Prvi gospod (ki se je naenkrat prebudil.) Ali je to že drugo dejanje?
Drugi gospod: Da.
Prvi gospod: Kakšna smola. Zdaj sem pa cel odmor prespal.

ZAROČENCA

(I promessi sposi)

svetoven roman, katerega je spisal sloveči italijanski romanopisec Alessandro Manzoni, izide prihodnji teden v slovenskem prevodu v založbi »NARODNE KNJIGARNE« v Gorici. Obsega s slikami nad 600 strani v veliki osmerki. Tisek in oprema luksurijozna.

- Cena romanu v knjigarni . L. 30.—
- Po pošti 33.—
- Vežan, v knjigarni 34.—
- Vežan, po pošti 37.50
- Za Jugoslavijo, franko . Din. 80.—
- Za Jugoslavijo, vežan franko . 90.—

Naročniki v Jugoslaviji dostavijo denar potom Ljubljanske Kreditne Banke in njenih podružnic na naslov »NARODNE KNJIGARNE« v Gorici. — Roman, ki tehtja 1 kilogram, se razpošilja proti naprej poslanemu denarju ali po povzetju.

Vsebina romana je krasno-veličasna, pretresljiva. Le pogledjte eno izmed slik romana, zraven natisnjeno, kjer sta dva razbojnika na ukaz malopridneža, don Rodriga, zagrozila župniku don Abondiju, da ne sme poročiti mladega para, Lucijo in Renza, sicer bo plačal to z življenjem.

...ta poroka se ne sme izvršiti, ne jutri ne nikoli«. (Prvo pogl., str. 7).

„Zakon je enak za vse.“

(Napis v sodni dvoranl.)

V imenu Njegovoga Veličanstva Vittorio Emanuele III., po milosti božji in volji naroda kralja Italije.

Sodišče v Gorici, kazenski oddelek, sestavljen iz gospodov:

dr. Marassovich-a Melitiorja, kot predsednika,

dr. Molinari-ja Alojzija,

dr. Marizza Ariga, sodnikov,

zastopnika državnega pravništva

v osebi dr. Battiglii Cividona, namestnika državnega pravdnika, in uradnika dr. Achenza, je izrekel sledečo

RAZSODBO

v kazenski zadevi na najnujnejši poziv

proti

Bevku Francetu, živega Ivana in pok. Katarine Cufar, roj. v Zakolci, občina Cerklona, dne 17. 9. 1890, bivajočemu v Gorici, oženjenemu, odgovornemu uredniku satiričnega lista „Čuka na palci“, nekaznovanega,

obtoženega

zločina zaničevanja državnih ustanov, obseženega v členu 126 k. z., kot je priobčil na četrti strani 19. številke z dne 7. maja 1925. v slovenskem satiričnem tedniku „Čuka na palci“, slika, ki je predstavljala tri karabinirje v pogovoru z ženskami, medtem ko odnásata dva tatova opremljena z vlomilskimi orodjem inno njih svoj plen. Pod sliko se razlaga v vezani besedi, da motti v Gorici sto pijancev nočni mir, vsled česar se mnogi povprašujejo, živimo li v Evropi ali morda v Tripolisu; saj tatovi in pijanci uživajo najslabši mir. Pesem se zaključuje z vprašanjem, spi li oko postave, namésto da bi se tem nočnim miru pomudilo stanovanje. S tem so se jayno zaničevali karabinirji, ki tvorijo del armade kot ustavne državne ustanove.

Po končani današnji razpravi v odsotnosti obtoženca,

po zaslišanju državnega pravdnika in zastopnika,

upoštevaje, da je prej navedeno dejanje zagrešilo nadzorstvo prej omenjenega satiričnega lista, ki je kakor že znano in kakor je tudi izpovedal major kr. karabinirjev v Gorici Tarenzio Dante, zelo razširjen med slovenskim goriškim okoličanskim prebivalstvom; na katero je napravila objavljena slika po izpovedi priče najslabši vtis;

z ozirom, da se objavljena slika ne more smatrati za prosto kritiko v očno zadržanja kakega karabinerja, marveč jemlje vsem karabinerjem dober glas, kar se razvidi tudi iz pojasnila k sliki, v katerem se hoče vzdržati popolno pomanjkanje vsakršnega varstva od strani kr. karabinirjev pri zločinih zoper lastnino v listu, ki je razširjen med slovenskim kmetiskim prebivalstvom, med katerim so karabinerji edina oblast, ki zastopa državo in ker ima ob politični duševnosti in kulturni stopnji prej omenjenega ljudstva namen, ponižati karabinerje, tako precej uspeha. Karabinirji pa so del armade, ki je ustavna ustanova izvirajoča iz eksekutivne oblasti;

ker se dejanje kvalificira vsled tega kot zločin, kazniv po členu 126. z zaporom do šestih mesecev in z globo od 100 do 2000 L.

ker se je pri določitvi kazni smatralo za pravo določiti globo s 500 L. (600 L. zmanjšanih za 1/6).

ker je treba pokazati zaplembo klišaja in mora obsojenec plačati vse stroške;

po citanju čl. 59, 126 K. Z. 412, 422, 429 in 430 K. P. R.

razsodja

Bevk Franc je kriv, kakor v začetku obtožbe, in se obsoja na globo

500 L. in na vse stroške tega postopanja, in se ob enem zaukazuje zaplemba klišaja, ki je povzročil zločin.

Gorica, 18. maja 1925.

Podpis: dr. Marassovich, predsednik, dr. Luigi Molinari, dr. Marizza, sodnika; uradnik Achenza.

Za pravilen prepis:

Ime nečitljivo.

Gorica, 2. junija 1925.

K temu dostavljam samo piko. Vložen je priziv.

Pyjama.

(Čitaj pažnoma lahka domača obleka za moške.)

Z nagubančenim čelom, zaripljenim obrazom in s hripavim glasom prihrumi gospod Aron Finkelstein kot razkačen sršen v sobo svoje mlade soproge. Pred njo uro se je bil vrnil z daljšega potovanja, pa je našel v svoji omari svileno pyjamo. Zmečka obloko, ki seve ni bila njegova in jo prinese v stisnjenih pesteh na

prestrašeno ženico: »Kaj je to? Hm? Kako pride ta pyjama v mojo omaro? Ne taj! Sramota! Ti je zapisana na čelu! Ti si me varala! Varala si me z onim falotom Zwiebelduftom! Mene, ki sem Te vedno nosil na rokahl! Še več! Ki sem plačeval Tvoje račune brez vsakega ugovora! A jaz Ti posvetim, Sidonija, pokazem, kdo je Aron Finkelstein! Ne tuli kot pes o ščipu! Vzem mi pyjamo, nosi jo Zwiebelduftu in reci mu: Gospod Zwiebelduft, Vi ste falot, huncvet, lump! Med nama je vse pri kraju, gospod Zwiebelduft! — Vrzi mi pyjamo pred noge! Da, tako storiš! Brez usmiljenja, z zaničevanjem na licu mu vržeš svileno pyjamo pred noge!«

Po kratkem odmoru,

»... toda čakaj malo, rad bi videl, ali se tudi meni poda ta svilena pyjama!«

Parlamentarni muzej.

V Rimu so sklenili, da otvorijo parlamentarni muzej. To je vzbudilo med starimi državniki veliko senzacijo. Zbrali so se — Giolitti jim načeluje — da odločno protestirajo, da jih denejo na stara leta v „špirit“. Mussolini se jim zadaj smeje; on jih ni mislil dati v „špirit“, ampak v „ocet“.

Pisma.

POZDRAV IZ AMERIKE.

Slovenski fantje iz severne Amerike pošiljajo pozdrave starišem, bratom, sestram, prijateljem in sorodnikom, posebno pa dekletam Košanškini; naj ostanejo zveste do svojih srčanov.

Barberton, O. 28. 5. 1925.

Z. Z.; Z. Z.; Fr. Z.; J. D.

IZ GAZONA.

Kaj pa drago deklet misliš si, ker od fanta glasa ni. Kaj pa mislila boš na to,

ker od fanta glasa več ne bo.

Fant v Gazoni bo ostal,

in drugo deklet si zbral.

Fant mar ni za njen denar,

drugo deklet peljal bo pred altar.

Res ti dekletica si bogata,

fant ne pride več na tvoja vrata.

IZ DRONERA.

Iskrene pozdrave pošiljamo spastotariji: letnika tisočdevetstotstiri od drugega polka hrubolazcev iz Dronera, (starišem) bratom, sestram, prijateljem, znancem in vsem domačim dekletom, posebno pa starišem slonov letnika 1905. — Ne bolj se, saj tuka

pri »pustolovih« ne bo slabše, njih, saj makaroni nam ostajajo v dan. — Grižnik Alojzij, Rihember Matelč Janko iz Kobarida; Sim Albert, Gonjače, Kojsko; Durcik Krol, Temnica; Rehar Josip, Vipava.

IZ KANALA.

Pretečeno nedeljo je našel kratkohlačnik na glavnem trgu tleh v blatu in vodi bankovec za ameriškim dolarjev, to je v italijanskem denarju približno 25.000 lir (petindvajset tisoč lir italijanski). Ker fant denarja ni poznal zato ga je hitro nesel, pokazati materi, ki pa tudi ni vedela drugega kakor to, da je onl majhen koš papirja vreden 1000 dolarjev. Dne bila bolj gotova, ga je nesla pokraj vaškemu veljaku. Ta pa se je za na ves glas smejal, ko je denar zagledal in ko ga je uboga žena vpisala, zakaj se smeje, il je ta povedal da to ni nobeden denar, ampak reklama neke italijanske tvornice toaletnega mila in parfumerije. Za se je tega tako prestrašila, da je pa v omedlevico in so jo morali domov.

Dogodek se je kmalu zvedel po tem Kanalu in tudi v okolici so km vedeli v tem. Povsod je dogodek zbudila obilo smeha.

IZ ROSARIO

pošiljajo pozdrave slovenskim deltam in vsem ostalim slovenskim fantom: Silligoj Ivan iz Brd, Saksida An iz Skrilj, Sinigoj Josip iz Doberga.

IZ SAN FRANCISCO CALI ORN

Hvala za dopis o samcih, ki sejo »polštertanc« brez deklet seboj, da se ženskami, ki skozi gledajo, kar sline cedijo. Dopis predolg, da bi priobčil celega. Spremite pozdrave od Čuka in njegov bralcev in plešite »polštertanc« naprej.

Pozor

Novi štiri!

Kdor pošlje v kuverti

Št. 15

na naslov: »Čuka na palci« za Maribor in okolico, Maribor Vrazova ulica št. 6/II, dobi Čukov Kotledar za leto 1924 in 1925 in po vrhu še nekaj starih, a vendar čvrstih in zabavnih Čukov na palci franko na dom. Sezite dokler traja zaloga! — Stari Čuki se dobe po 1 Din intis.

URADNO.

Janez Pečnik je poklican sodnik, da pove svojo rojstno podatke.

»Kje ste rojeni?« ga vpraša sodnik.

»Na neki ladji sredi atlantskega oceana.«

Toda oster sodnikov pogled ga je poklical k redu: »Če vprašam, kje rojeni mi povejte natančno: Dežela, kraj, vas?«

Pravijo.

Pravijo, da zadnja slavnost v ...
 Pravijo, da si v Novi Sušici neko ...
 Pravijo, da kdor je hotel videti v ...
 Pravijo, da je bila nekemu gostilni ...
 Pravijo, da imajo v Mariboru tako ...
 Pravijo, da v Maribor prihajajo t ...
 Pravijo, da bodo zdaj morali špe ...
 Pravijo, da se v Jugoslaviji ne do ...
 Pravijo, da je pisala »Edinost« celo ...
 Pravijo, da je bilo letos za procesi ...
 Pravijo, da je bilo letos za procesi ...
 Pravijo, da je bilo letos za procesi ...

stivši na lica mesta ponočnjaka brez ...
 Pravijo v Studenem, da je poletel ...
 Pravijo, da klesar rojanskega kau ...
 Pravijo, da so se imeli Kobariski ...
 Pravijo, da je bilo za prireditev na ...
 Pravijo v Trnju, da imajo nekatere ...
 Pravijo, da so v St. Petru na Kra ...
 Pravijo, da nekatere gospodične iz ...
 Pravijo, da se je Skure prepiral z ...
 Pravijo, da v društvu »Zora« je kr ...
 Pravijo, da je po rojanskem korzu ...

robnim glasom odgovarja: »Samo ...
 Pravijo, da »Pevsko in glasbeno ...
 Pravijo, da prihodnjo nedeljo pri ...
 Pravijo, da »Rokodelsko bralno ...
 Pravijo, da Kromberžani dobe kn ...
 Pravijo, da bi bil čas, da se v Tol ...
 Pravijo, da letos je dražje murvino ...
 Pravijo, da je bilo letos za procesi ...
 Pravijo, da novosuška dekleta so ...
 Pravijo, da je na Mali Pristavi ne-

ka gospodična, ki ima tri fanto. En ...
 Pravijo, da bi bilo v Vipavi prak ...
 Pravijo, da za Vanganelška dekleta ...
 Pravijo, da so dekleta iz Marezig ...
 Pravijo, da se neka kukavica, izda ...
 Pravijo, da hlglo di Borojevič iz ...
 Pravijo, da je bilo letos za procesi ...

POPULARNA VARNI NALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica
 v avtoriziranih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg 417. 6
 sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, - jih obrestuje po 8%
 ter jih plačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka.
 Večje hranilne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru.

Sprejema se v popravilo punčke iz porcelana in celulojde lasne zapanke, torbice, vsakovrstne stvari iz celulojde, gumija, ambra itd. Trgovina družbove in igrač A. Flegel, via Carducci 9 - Gorica.

Babica avtorizirana noseče. - Govori slovensko. **SLAVEC - TRST - Via Giulia 29**

Pravim Vam samo to!
 Predno kupite šivalni stroj ali dvokolo, oglejte si moja veliko zalogo šivalnih strojev »Winselman - Titan« in »Anker« ter dvokoles dobroznane znamke »Atena«. V zalogi imam nad 100 toles na izbiro.
 Priporočam šivalne stroje Titan in Anker, kateri so za umetno vezenje in šivanje najpripravnejši. V vezenju in šivanju pouč brezplačno.
 Edino slovensko zastopstvo Bianchi dvokoles.
 Pred nakupom šivalnih strojev in dvokoles, zahtevajte moj brezplačni cenik, v katerem se lahko prepričate, da je blago prvovrstno in najceneje in edino iz nemških lovarn.
 Priporočam se stara in dobro znana tvrdka
Elja Čuk
Gorica, Piazza Cavour št. 9.
 Lasna mehanična delavnica in popravilnica via Duomo št. 11. Sprejema vsa popravila, katera se točno in po ceni izvršujejo.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi „Trgovski dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Dejniška glavnica **CENTRALA** Rezerva SHS
in rezerve: **LJUBLJANA** Din.
Din. 50.000.000 **10.000.000**

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor,
Metkovič, Novi Sad, Pluj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja vsakovrsnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle naj-
kulantneje.

Velika zaloga manufakture Ruggero Venuti

Gorica - Corso G. Verdi 19 - Tel. št. 95.

Velika zaloga domačega in češkega
volnenega blaga. — Svile, bombaževine
vseh vrst. — Perila za opremo nevest
in za domačo rabo. — Volna, žima
in perje. — Volnene preproge in Linoleum.

Velika zaloga svile.

Posebnost: blago za moške srajce.

Blago najboljše. Cene nizke.

Velika zaloga drobnjave in igrač

A. FIEGEL

Via Carducci 9 - GORICA - Via Carducci 9

Velika izbira: Glavnikov, krlač, naramnic, Potrebščine za
kadičce: tobačnice, doze, fajfe, I.L.D.

Posebnosti: Predmeti za darila: torbice,
denarnice, koyčegi.

Velika izbira: Igrače za vrlove in kopaljšča, gumijeve žoge
domačega in inozemskega prvovrstnega izdel-
ka po izvirnih cenah.

Posebni oddelek: Velika izbira otroških oblek, perila,
nogavic, rokavic, kravat, nosnih rut, itd.

SANDALI prvovrstne kvalitete po konkurenčnih cenah.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nev stá, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modri
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v bliži z desetico
trgovcev **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati

cefirja, oksforda in etamina!
„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakturo, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello

Domače izganje	Lir 10.50—11.50 liter.
Rum Jamaica 50%	12.50 literna steklenica.
Jajčna Krema marsala	12.50
Cognac	10.50 7/16
Jajčni ognac	15.50
Malaga vino	10.—
Cipro	8.—
Pissilo	6.50
Chianti	4.—, 4.25, 5.50 steklenica nevracuje
Marsala, vermout, asti spumante, spumante moškatai.	
Najfinjši likerji, Fernet, Bitter, Sirupi.	

Zganjarna Trg Sv. Antona št. 7 — Gorica.

ZANIMA VSE!

Ob priliki konca sezone se nadaljuje v manufakturi
trgovini

„AL RIBASSO“ v Gosposki ulici št. 5 - Gorica

IZREDNA PRODAJA

vsega blaga 30%, do 50%, popustom na nakupnih cenah.
Blago za moške in ženske obleke — Svila — Bomba-
ževine — Perilo — Blago za mobilijo — Pogrinjala —
Zavese itd. itd. Ne zamenjajte trgovine s vsakdanjimi
likvidacijami. Obiščite trgovino in primerjajte blago in
cene z blagom in s cenami v drugih trgovinah.